

1797 fastsatte. Ved denne Resolution fastsattes følgende:

- 1) At intet uden Sygdom eller Kræfternes Aftagelse berettiger til Pensionens Erholdelse.
- 2) At de, som formedelst Sygdom afgaae, forinden de have tjent Theatret i 10 Aar, erholde $\frac{1}{4}$ af den Gage, som de hidindtil have nydt.
- 3) At de, som afgaae, efter at have tjent i 10 Aar og derover, erholde $\frac{1}{3}$ af deres Gage.
- 4) At de, som have tjent i 15 Aar og derover, erholde ved deres Afgang Halvdelen af deres Gage i Pension, og endelig
- 5) At de, som have tjent i 20 Aar og derover, erholde $\frac{2}{3}$ af deres Gage.

Dg naar der senere i Praxis' muligens er a sveget fra denne Resolutions Grundsætninger, saa turde dette snarere have sin Grund i de Hensyn, der ved de enkelte Leiligheder have gjort sig gjældende og ved Institutets særegne Forhold have havt en lettere Afgang hertil, end deri, at man i Almindelighed havde overbevist sig om disse Grundsætningers Uholdbarhed.

At vor Fordring til strengere Pensionsregler er grundet, kommer man, som vi tidligere have antydnet, ogsaa især til Erkjendelse af ved en Undersøgelse af de bestaaende Forhold. Man vil saaledes ved at gjenneengaae Theatrets Pensionslister og ved at sammenligne dem med Gagalisterne finde følgende Misforhold mellem de tjenstgjørende, pensionsberettigede og de pensionerede Skuespilleres Antal og Gage.

Tjenstgjørende Antal	Pensionsbe- rettigede Gage Rbd.	Pensio- rede Antal	Pension Rbd.
Skuespillere . . .	22 16,725	10	5,785
Skuespillerinder 12	9,410	18	7,925
Dandsere	6 2,960	1	720
Dandserinder . .	6 3,850	10	4,493
Figuranter . . .	6 1,700	6	1,352
Figurantinder . .	6 1,560	9	2,005
Sum	58 36,205	54	22,280

Man seer heraf, at Staten omtrent maa underholde ligesaa mange pensionerede som tjenstgjørende Skuespillere, og at den til de Gager, som den udbetaler de tjenstgjørende Skuespillere, maa soie over $\frac{2}{3}$ af hele disse Gagers Beløb for tillige at kunne underholde dem, som ikke mere gjøre Tjeneste.

Til Sammenligning anføre vi Capelmusici, imellem hvilke der ikke har været de samme Grunde til tidlig Afgang som imellem Skuespillerne.

Tjenstgjørende	Pensionerede
46 Capelmusici med Gage	15 Capelmusici med Pension
= 28,630 Rbd.	= 6,707 Rbd.

Her er Pensionisternes Antal neppe Trethedelen af de Tjenstgjørendes, og Pensionernes Beløb mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{3}$ af Gagernes, altsaa forholdsvis omtrent Trethedelen af, hvad det er ved Skuespillerpersonalet.

Forsaaavidt som man kunde befrygte, at Theatret vilde savne Tilgang af Kræfter, naar den hidtilværende Udfigt til allerede i en ung Alder at erholde en god Pension blev affaa ren, mene vi, at en saadan Frygt er ugrundet. Tilgangen til Theatret berøer ikke, saaledes som til en Deel af de andre Embedsstillinger, paa, at unge Menneffer allerede fra Barndommen faae en særegen befoistelig Opdragelse og Dannelse, men paa Tilstedeværelsen af et særegent Talent, som almindeligvis først giver sig tilkjende i den voksne Alder. Hvor dette er tilfæde, kan den, der besidder det, efter en temmelig kort og ikke meget besværlig Forberedelse blive stiftet til at optræde som Skuespiller og derved allerede i en ung Alder erhverve sig et selvstændigt Udkomme. Dette vil allerede for de Fleste være en tilstrækkelig Tillokkelse, og soies dertil, at der gives den, som bliver gammel i Theatrets Tjeneste, Tilfagn om en god Pension, da ville vistnok kun Enkelte finde, at Vilkaarene ikke ere gode nok; thi de Færreste ville, naar de ere i Bestdelse af noget Talent, tiltræde Tjenesten i den Tanke, at de ville komme til at forlade den igjen i en ung Alder. En anden Betragtningmaade kunde maaffee gjøres gjældende med Hensyn til Dandsere, men vi kunne ikke finde Grund til at lade dette faae en overveiende Indflydelse